

HANNU KANKAANPÄÄ
Maisema, ikkuna, peili
Runoja 1998–2018

SLI
TET

DISLIKE
HYSTETÄÄN

73,-

ENNEN ~~73-~~
22-

OMATI

TEHYKSET

Maisema, ikkuna, peili

Hannu Kankaanpää @ NTAMO

Hesari ja muita runoja 1980–1998 (2015)

HANNU KANKAANPÄÄ

Maisema, ikkuna, peili

Runoja 1998–2018

NTAMO

© 2018 Hannu Kankaanpää

ISBN 978-952-215-742-3

KANNEN KUVA

Eeva Rista, Peililiikkeen näyteikkuna Hietalahdenkadun ja Kalevan-
kadun kulmassa lokakuussa 1970. (Helsingin kaupunginmuseo)

ULKOASU & TAITTO

Göran de Kopior

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2018

ntamo

www.ntamo.net

ALUKSI

Tämän valikoiman varhaisin runo ilmestyi Liisa Enwaldin toimittamassa runouslehdessä loppuvuonna 1998. Jarkko Laineen *Parnasson* ohella *TAIte* tarjosi myötämielisen julkaisuväylän ja ainakin itselleni elintärkeän henkireiän kirjallisuuskentällä, joka usein kohtelee kaltoin vähälevikkisiä tekijöitä. Ihmeen tavoin jostain kuitenkin aina avautuu mahdollisuus, havahtuu runo ja löytää lukijan. Kuten varhaisin myös kirjan tuorein eli viimeinen teksti puhuu taas kerran runoudesta ja ajasta. Juuri niistä on elämässä kysymys.

Maisema, ikkuna, peili jatkaa siitä, mihin ntamon 2015 kustantama *Hesari ja muita runoja 1980–1998* päättyi. Olen valinnut tekstejä kuudesta alkujaan Enostonen julkaisemasta runokokoelmastani vuosilta 2002–2015 ja lopuksi osastollisen uusia runoja. Teoksen nimi katsoo moneen suuntaan, niin kuin mukaan poimitut säkeetkin, mutta tämä pätee yhä: ”Runo on avain huoneeseen/ jota ei lukittu/ siellä sinä jo odotat/ itsesi eteisessä/ ilon leimahdusta/ hengityksesi läpi.” (*Sanaton mies*, 1990)

H. K.

1.

YKSI TOISTA
(2002)

KOSIJAT

Patjarulla kainalossa ruusupuska kourassa
hän junttaa askel askelelta
taas Lauttasaaren siltaa
kun aurinko laskee kirkontornin taakse
ja yön purje nousee, joutsenveneet
kohti märkää mannerta seilaavat
mastossaan sulkanaarmu.

Mutteri kiinnittää saarilautan
yhä kettingillä kaupunkiin, tie nousee
kahden kykloopin välitse,
keltaista silmäänsä vilkuttavan.
Vanhustentalossa tango on tauonnut,
kimeä koira laskee kultaa ja hopeaa
entisen pankin portaita

ja kaikuu ylämäki, sikopaimen
on sulkenut videovuokraamon...
Vastaan viilettää kosijoiden lauma
rullaluistimilla keskustaan, nyt
moottoripyörä ampuu pakonuolen
kohti vuodetta päin soihtuun:
työhuoneen ikkuna tärisee!

PROMS

Yhdellä Elgarilla saa kaksi Sibeliusta:
vain teekuppi uupuu, siltojen alla
makaa riepuihin kääritty imperiumi
sateen puistoissa roskia kaivellen.
Some change please... huivipäänainen
tyrkyttää lapsimytyn tuijotusta,
käännyn pois, on kiire konserttiin,
takeawayn edessä musta mies kiittää
vaikka en osta työttömien Isoa asiaa.
Maanalainen kolahtaa kuin keksilaatikko,
murut töyssähtävät, tee höyryä
enkä minä Lontoossa mykkänä harpo
Marxin haudalla kumminkin
kautta ikuisen double-deckerin

kun ilta jo tummuu punainen prameus
juhlatortun kuorrutetut kerrokset
kurkistan ylimmältä oksalta
kauas saarimaan satamaan
kannella harput vasemmalla
oikealla kontrabassojen mastot
edessä huojuu rakastajien kuoro
salkut ja reput ja muovikassit
hengähtävät uskollisesti
kun haltijansauva kuin lokkiparven
päästää musiikin lentoon
rumpujen pärinä rantakivillä
aaltojen vyöry viulujen kipinät
kirkuvaan keinuvaan nyt.

Nuukan miehen rakkausruno
kaksi kivistä sanaa
kiitos ja anteeksi.
Sinä kaikkein kallein
siruja silität.

OWVLN
NTAMO

on aiemmin
kustantanut
tekijältä kirjan
*Hesari ja muita
runoja 1980–1998.*

MLVWO

Hannu Kankaanpää (s. 1954) on 1980
debytoinut helsinkiläiskirjailija. Hän
on kirjoittanut parikymmentä runo-
teosta sekä esseitä ja lyhytproosaa.